

ĐÊM

NGUYỄN CẨM THY

Đêm. Đêm là đêm của nơi này, đêm là ngày của nơi kia. Đêm có khi là lặng lẽ bình yên, cũng có khi đêm cồn cào da diết. Đêm có thể Quên trong một giấc ngủ vùi sâu. Đêm cũng có thể là Nhớ, nhớ hoài, day dứt, trần trọc không yên...

Đêm. Đêm có thể là tối mù, tối mịt. Làm cho người ta lạc lối, mất nhau. Đêm có khi rực rỡ đèn màu, trong ánh sáng phù du, lung linh hoa lệ người đâu thấy rõ được người, mình đâu nhìn kỹ được người ta... bất phân trắng đen, thật giả...

Đêm. Đêm giấu đi nét xanh xao trên đôi tay gầy guộc. Đêm giấu đi đôi mắt long lanh vì có nước ậm ậm bên trong. Đêm buông thõng tiếng thở dài vào hơi sương đặc quánh... Đêm thoảng hương trầm xua cái lạnh của trời đất mênh mông, lòng người sâu thẳm...

Đêm. Đêm hun hút gió... Quỳnh tương một đóa chơi vui mà tỏa hương thầm ngào ngạt. Nơi này một cánh hoa vô tình rơi theo gió, nơi khác có một mầm xanh vượt gió vươn lên. Đêm có thể là bắt đầu, cũng có khi đêm là kết thúc...

Đêm. Đêm có người nồng nàn trong chăn gối, cũng thiếu gì kẻ cô đơn bầu bạn với sao trời ôm ước nguyện khơi vui. Đêm có người mơ giấc thần tiên, có người chấp chờn cơn hoảng sợ... có kẻ tìm hoài một giấc mộng để lấp vào khoảng mệt mỏi lo toan mà tìm hoài chẳng có...

Đêm. Đêm là miền kí ức xa xăm, hiện về khắc khoải khôn nguôi. Đêm là ngày hôm qua của dĩ vãng quá đỗi mờ xa... Đêm là hôm nay, với những đắng cay, thành bại, tủi buồn, sướng vui, vinh nhục... Đêm là ngày mai, với bao điều nghĩ suy lạc lõng, chơi vui, hoang dại... với phương trời vô định, với những viễn mộng mù khơi, với những người gần đó, thấy đó nhưng đưa tay hoài vẫn không thể nào nắm tới...

Uhm... Đêm là vậy đó. Đêm có cái nền nã duyên dáng, tư lự, yêu kiều của riêng đêm. Đêm có thể lãng mạn, đêm cũng có thể lạnh lùng vì đêm nhiều sương và gió... Người có thể yêu Đêm, người có thể không thích hoặc sợ hãi màn đêm...

Nhưng đêm mặc kệ. Đêm trọn vẹn vì đêm. Đêm vẫn vậy... một mình...
...lặng lẽ... thao thức... im lặng... trầm tư...

ST, Đêm 9/3/2024